

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 13. februarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Slovesna otvoritev dravskega mostu pri Velikovcu se vrši dne 15. febr.

Naše kulturno delo.

Dne 15. februarja se otvori novi dravski most pri Velikovcu. Kar je uničila nemška zagrizenost in podivjanost, to je zopet postavila slovanska ljubezen. Ni bil samo slovenski denar, ki je omogočil to prepotrebno stavbo, cela Jugoslavija je prispevala v jednaki meri. Most naj veže brate to in onostran Drave med seboj, veže naj pa tudi naš koroške Slovence na tej strani z brati Kranjci, Štajerci, Hrvati in Srbi. Veliko kulturno delo je izvršila Jugoslavija na Koroškem v teku enega leta. Nemci nam tega ne bi bili napravili v desetletjih. Kdor ni slep, bo videl, da bi bilo to nemogoče, če ne bi bili popolnoma varni, da ostane Koroška naša.

Koroško Koroščem!

Tako trobijo naši Nemci in nemčurji dan za dnem v svet, pa niti sami ne vedo, kaj hočejo s tem. Mislijo si, da je to bogve kako pametno, v resnici so pa neumni, kakor more biti le najbolj zabiti nemški nacel. Poglejmo malo, kako daleč sega njihova oslovská pamet!

Koroško Koroščem! Ljudje božji, mi tudi nismo šli klicat Afrikancev in Indijancev, da bi prišli namestu nas na Koroško. Bomo kar sami tukaj ostali in mislimo, da imamo več pravice ostati na Koroškem, ko vsi nemški nacelni.

Koroško Koroščem! Čegava pa naj bo Koroška, nemška ali naša! Kdo pa ima več pravice, da se imenuje Korošec, Nemci ali Slovenci? Mi Slovenci smo bili prvi na Koroškem. Obdelovali smo že koroško zemljo, imeli svoja koroška mesta Celovec, Šent Vid, Beljak, Velikovec Gospo Sveto, ko so Nemci v Nemčiji še prebivalci po gozdovih, se bratili in tulili z volkovi in oropali vsakega, ki si je zašel med nje. Kot roparji so prišli tudi k nam, se polastili naše zemlje, nastavili so grajščake in valpete. Naredili so iz svobodnega slovenskega kmeta sužnja in so se mastili ob njegovih žuljih. Mi Slovenci smo dali deželi ime. Koroško — Gorotan — Kärnten, vse je slovensko. Nemci trdijo drugače. Dobro! Vsaka

beseda mora imeti svoj pomen. Koroško — Gorotan pomeni v slovenščini gorato deželo, naj nam pa Nemci povejo, kaj pomeni v nemščini Kärnten!

Koroško Koroščem! Potem bi morala biti vsa Koroška jugoslovanska, ker smo mi koroški Slovenci tudi Jugoslavlani in hočemo biti združeni z Jugoslavijo. Gotovo bi bila ta naša zahteva bolj upravičena, ko je zahteva Nemcev po celi Koroški.

Gremo malo dalje! Koroško Koroščem! Mi bi se tega načela držali, pa se ga Nemci ne držijo. Ne, danes hočejo biti še Avstrijci, jutri bodo Prusjaki. Ti pa niso Korošci!

Pa to je le farbanje, kje je resnica? Koroško Koroščem! Pane Lahom! Ko so Nemci zagnali ta tevtonski krik, so v isti sapi prodali polentarjem Kanalsko dolino, vrhu tega pa še Trbiž in Rajbl. Ali tam ni več Koroško? Sedaj ne več, „včasih“ je bilo. Iz sovraštva do Korošcev-Slovencev so Nemci prodali te kraje Lahom.

No, kako pa naprej? V Beljaku so še tudi zmiraj Italjani. Ali bodo res odšli kedaj? Če se jim bo ljubilo, drugače bodo pa ostali v Beljaku ali bolje, Beljak bo ostal v Italiji. Seveda, Koroško Koroščem! Vzeli so ga iz sovraštva koroškim Slovincem in ga dali polentarjem.

Koroško Koroščem! „Freie Stimmen“ tožijo, da prodajajo kmetje koroške kmetije tujcem, ponajveč Lahom, koroški gozdovi pa romajo napol zastoj preko Trbiža in Žabnic proti blaženi Italiji. Po Koroškem se pa naseljuje čim dalje več Lahov.

In pri nas v Jugoslaviji? Mi še nismo prodali niti pedi koroške zemlje Lahu ali komu drugemu. Kakor daleč sega Jugoslavija, tam je Lahu že odklenkalo — tudi na Koroškem. To je naša zemlja, ki jo bomo branili proti vsakemu, pa naj pride s puško ali denarjem. Koroško Koroščem!

Kedaj bo glasovanje?

To je vprašanje, s katerim si gospodje v Celovcu najbolj belijo glave. „Štimce“, ki so gotovo najbolje poučene in imajo najbrž vesti iz Pariza, pišejo v številki z dne 28. jan. na 2. strani, da bo glasovanje mogoče še le o Veliki noči leta 1922. Računijo

pa takole: Najprej bo treba počakati, da bo mirovna pogodba v parlamentih antante ratificirana. Ker drži Bog očitno z Jugoslavlani, bo to še le takrat, ko bodo koroški nemčurji v obeh conah že mehki ko testo. Nato bo treba iskati ljudi za glasovalno komisijo. Če bo veliko sreče, jih bodo mogoče našli do Božiča 1920. To bo pa še le glavna komisija. Poiskati bodo še morali komisije za posamezne kraje, kar bo trajalo najmanj do Velike noči 1921. Do binkošti se bodo te komisije morebiti že sestavile. Nato bo treba poiskati prostore za glasovanje, kar bo tudi napravilo velikanske težave. Nato bodo morali prositi Jugoslavijo, da sestavi imenike vseh glasovalcev. Mogoče bo Jugoslavija s tem delom gotova do Božiča 1921. Do Velike noči 1922 bo trajal potem rok za reklamacije. Seveda bodo smeli reklamirati samo Jugoslavlani, ker antanta na vse, kar napravijo Jugoslavlani, reče „da“ in „amen“. Tako bo torej glasovanje še le o Veliki noči leta 1922 — seveda samo takrat, če ne pride kaj posebnega vmes.

Ubogi lačenbergerji, kako se nam smilite!

Napuh lačenbergerjev.

Lackner, to je tisti, ki pri „Štimcah“ bandero nosi, je napisal v božični številki, da imajo Nemci na Koroškem več „gajsta“, kakor Slovenci, Nemci so po njegovem mnenju pametni in delajo z glavo, Slovenci pa imajo pridne roke. Z drugimi besedami pomeni to, da bi radi Nemci še nadalje brez dela nam gospodarili in zasedli vsa uradniška mesta, mi pa naj bi še nadalje Nemcem hlapčevali.

Ravno tam piše Lackner tudi, da vleče avstrijske Nemce z vsako žilico tje k ljubljenskim bratom v Nemčijo. Nič jim torej ni za Ungeteiltes Kärnten, samo za molzno kravo pri nas radi imeli, dokler nas ne priženejo v srečni hlev Nemčije.

Se že kesajo.

Zaslepljenci, ki so verjeli Nemcem in šli koncem meseca majnika kot folksverovci ali z njimi v Avstrijo, so nedavno imeli v Celovcu zborovanje,

ki je bilo jako burno. To zborovanje nam je dokazalo, kako se lažejo Nemci in njihove „Landsmannschaft“ in „Koroško Korošcem“. Na zborovanju so se bridko pritoževali, da jih je pustila Avstrija čisto na cedilu. Razen par kronič begunske podpore, ne dobivajo ničesar. Ker je pa v Avstriji grozna draginja, si s tem ne morejo kupiti niti dosti živeža, o obleki, perilu in obuži pa se sploh ne more govoriti. Hodijo izstradani in raztrgani. Že sedaj so ti ljudje Avstriji samo nadloga. Kaj siromake še le čaka, ko bo prišel v Avstriji bankerot.

Kam so jo v Avstriji že zagazili, kažejo jasno terjatve, ki so jih stavili krojaški pomočniki na Dunaju. Da bi za silo mogli živeti, zahtevajo 200-300% no zvišanje sedanjih plač, tako, da bi zaslužili na leto 55-60 tisoč kron. Kdo si bo pa še mogel kupiti obleke?

Ti revni „begunci“ so že dobro spoznali žalostne avstrijske razmere, zato so na tem zborovanju tudi zahtevali, da jim avstrijska vlada preskrbi dovoljenje, da se smejo kakor hitro mogoče vrniti v prej toliko zaničevano Jugoslavijo.

Toda naša država menda ne bo tako neumna in pustila teh „beguncev“ nazaj. Komaj bi se pri nas malo najedli, takoj bi pozabili na bedo, ki so jo prestali in bi zopet začeli rovariti proti nam, da je v Avstriji vsega dovolj in po ceni.

Naj ostanejo, kamor jih je vleklo, in če jim prede slaba, naj se tolažijo s tem, da je to usoda izdajalcev.

Gospodarske novice.

Prošnje za naknadno kolokovanje bankovcev. Vsled naloga ministrstva za finance (generalni inšpektorat) se daje na znanje, da poteče rok za vlaganje takih prošenj s 15. februarjem t. l. Po tem dnevu vloženih prošenj generalni inšpektorat ne bode jemal več v pretres. Predsedstvo delegacije ministrstva financ v Ljubljani.

Novi državni dinar.

Stare krone že zamenjavajo po vseh krajih, koder pred vojsko niso bile v veljavi. Takoj nato pridejo na vrsto Hrvatska in Slovenija.

Otvoritev dravskega mostu.

Delo na dravskem mostu pri Velikovcu je dovršeno. Slovesna otvoritev bo v nedeljo dne 15. februarja 1920 ob 10 uri dopoldne. Od tega časa naprej se bo vršil tudi ves promet preko novega mostu.

Dopisi.

Žitara vas. Takega pusta kakoršen je letošnji, pa menda naša fara še ni imela. Ko bi bil še par tednov daljši, pa ne bi imeli ne fantov in ne deklet več. Kar šest parov se jih je poročilo v tem kratkem času, vsi pa so se ravnali po starem slovenskem geslu: „Išči si par pri najbližjem sosedu“. Samo Mentnova Nežika na Praboju si je izbrala izven naše fare in sicer Rumaževega Blaža v Št. Primožu. Razum že imeno-

vanih so imeli še po oke: Jernej Urban in Barbika Zec; Karlo Ožmalc in Barbika Cimpernik, Janez Pristovnik in Pepca Pirovc, Kajžer Blaž in Lenčka Lazar, Jožef Zapečnik in Rezika Wohlgemut. Samo mladi in luškani pari, ki bodo skrbeli za obstoj in napredek Jugoslavije.

Žitara vas. Praznik sv. Blaža je prinesel nemčurjem veliko veselje. Čujte! Fantje v sosedni vasi so počastili god svojega tovariša Blaža po stari navadi s streli iz možnarjev. Pok pa je šel Drobeževi mamici tako k srcu, da so vzdihnil: „Hvala Bogu, Nemci že streljajo, kmalu bomo rešeni“. Ni še najbolj pameten tisti, ki je najbogatejši. Če bi drugi ne trpeli z njimi, bi taki ljudje res ne zaslužili drugega ko avstrijski peknel.

Grebinj. Pri nas je večina ljudstva na slovenski strani, če izvzamomo nekaj znanih nemčurjev iz trga. Tako moramo k našim nasprotnikom še prištevati tihotapce, katerih žal ni malo. Ti tihotapci bi bili sicer tudi za Jugoslavijo, ali ker si zaslužijo s tihotapstvom veliko nemško-avstrijskega denarja, tako se boje za svoj žep, ker danes se plača za 30 jugoslovanskih kron 100 nemških in seveda to boli. Ti ljudje špekulirajo, kako bi glasovali. Kadar bi pa bilo mogoče mejo popolnoma zapreti, da bi ne mogli tihotapiti, bi tudi ti bili najboljši Jugoslavi. Poznamo tudi od nemške Avstrije plačane agente, kateri so z nekim Marschnigom iz Puštrice v zvezi, seveda ti tudi zaradi žepa ne bojo glasovali za Jugoslavijo. Usmiljenja vredni so samo tisti molopridni ljudje, ki se pustijo za mesečno 150 nemških kron plačati, da hujskajo proti naši državi. Pa tudi te bo doletela morda prej, kakor mislijo, zaslužena kazen.

Grebinj. Pri nas nam gre prav dobro. Smo blizu demarkacijske črte. Če nam zmanjka moke, cukra ali tobaka, jo uderemo kar čez mejo. Na Nemškem je vsega dovolj in vse zastoj. Najboljši dokaz, da je to res, je, da so v „loftolu“ še folksverovci štrajkali. Tako so se spreobjedli, da niso mogli več marširati pa tobaka so imeli toliko, da ga niso mogli pokaditi med službo. So si pa vzeli vsak zase malo urlauba. Strašno čudno je, da Grebinjčani, ki imajo vse te dobrrote pred nosom, še hočejo ostati pri nas, kjer nimamo ničesar. Nemci jim vsak dan pošiljajo vabila, naj pridejo na gostijo, pa dosedaj jih je šlo še prav malo. No, če ni to neumno, pa res ne vem. Še neumna žival je bolj pametna. Če čuti kak „izleban“ konj, da se mu nagiblje življenje h koncu, jo kar popiha čez mejo, pa tudi za mrtve poskrbijo usmiljene roke in jih spravijo tja v „loftol“, kakor da bi bila to kaka dolina Jozafat za krepane mrhe. Tudi ovce jo kar same mahajo v obljubljeni dežel. Pa denarja imajo Nemci, denarja! Pomislite, vsako mrho ti plačajo bolje ko pri nas lepe konje, ki bi jih lahko jahal vsak princ, za eno našo krono ti jih dajo v Volšperku kar deset, samo, da jo prodaš. Mora biti res strašno dobro tam.

Pokrče. Dne 2. t. m., na svečnico priredilo je šolsko vodstvo v tuk. občini pri g. gostilničarju Krasnik tombolo v prid revni šolski mladini. Če tudi je bila reklama za prireditev nezadostna, je bila

udeležba na isti vendar sijajna, kar dokazuje, da se je začelo že tudi pri nas, tik ob starodavni, slovenski Krki, daniti. Čisti dobiček je tedaj pri prvi prireditvi zadovoljiv.

Naravno je, da je po Nemcih pokvarjeno in zapeljano ljudstvo tudi pri nas jelo polagoma spoznavati svoje prave prijatelje, ki so radevolje prišli reševati jih izpod tujega jarma. Vsakomur je pa tudi lahko razumljivo, ko sliši iz cone B nova, žalostna poročila, ki se širijo od ust do ust, o nezdravih razmerah v Celovcu, in vidijo, da je v Jugoslaviji vsekakor boljše. Znano jim je tudi, da ljudstvo v coni B obupava in slišijo se glasovi, da se mislijo nekateri že sedaj preseliti v Jugoslavijo, če tudi imajo tam svoja posestva. Danes že lahko vidi vsakdo, ki zna malo misliti in zasleduje življenje pri nas in na drugi strani, kje se mu obeta lepša prihodnost. Vsak dan je pa tudi že manj onih, ki nas še danes le od daleč opazujejo z nezaupanjem; nič čudnega onemu, ki ve, da so nas vsi ti nezaupneži pred našim prihodom le malo poznali in nas torej šele sedaj spoznavajo. Le malo je še onih, ki se branijo toplih jugoslovanskih žarkov, ljubezni, ki jo jim prinašamo; toda pride čas, ko nas bodo spoznali po naših delih in takrat nam podajo tudi oni svojo roko.

Žvabek. Kar tukaj pišem je resnično. Sem sama slišala. Bila sem prejšni teden v Pustriških gorah, kjer prebivajo „Stockdeutsche“. Človek bi si mislil, da sovražijo Jugoslavijo ti pristni Nemci, pa temu ni tako. Veseli so, da so pod jugoslovanskim varstvom. Neki 71 letni kmet je rekel ves zadovoljen: „Wir müssen froh sein, daß wir unter slavischem Schutz stehen“. Potem je rekel svoji ženi, naj da vselej jugoslovanskim vojakom mleka, kadar pridejo. Pravili so mi tudi, kaj vse počenjajo nemški boljšeševiki, kako ropajo tam pri kmetih vse, kar jim pride pod roke, tako, da se tamošnji kmetje nikoli ne vležejo spat brez skrbi. Hvalili so tudi našo vlado, ki tako lepo vzdržuje red in mir. Naj berejo to zagrizeni nemčurji, ki tako hvalijo to zavrženo Avstrijo, kako so ob skrajni meji pristni Nemci veseli, da so v Jugoslaviji.

Kotmaraves. Pomlad se bliža. Nam koroškim Slovencem bo prinesla tudi veselo novico, da smo za večno združeni z Jugoslavijo. Trdnega prepričanja smo, da nam ta od hinavskih polentarjev vsiljeni plebiscit prinese dober sad. Dajte nam tudi na Goriškem plebiscit, pa vam bomo tudi tam pokazali, da se vas ne bojimo. Mi koroški Slovenci odločno protestiramo proti temu, da nam mirovna konferenca odtrga biser našega slovenskega Primorja. Tudi tukaj pri nas nekateri nemčurji še zmiraj čakajo zlate Nemške Avstrije. Tem lahko rečemo: „Nikdar nas ne boste imeli več v krempljih!“ Zmaga je naša! Komur pa ni prav pri nas, iz srca radi mu pomagamo, da pride čez mejo. Samo bojimo se, da nam jih ne pošljejo po „šubu“ nazaj, ker imajo takšnih tepcev tam že veliko preveč. Večina naših obrtnikov še menda tudi pričakuje „odrešenika“. Namestu pošteni slovenskih napisov na zid, so si preskrbeli kar „dilce“, da jih lahko hitro vržejo v peč,

če Nemci pridejo. To je sramota. Gg. obrtniki, če hočete, da ostanemo prijatelji, naj takoj zginejo te „dilce“. Slovenski napis naj pride na zid, kamor spada, saj ste imeli prej nemške tudi na zidu. Sedaj smo v Jugoslaviji. Pol tucata nemčurjem, ki se ne mirejo sprizniti s tem, bomo še že zavezali gobce, da ne bodo več regljali.

Kotmaraves. Najhujši nemčurji so z žaklji ali s papirjem zakrili svoje Gasthause, Restaurations in Handlunge. Ta ali oni je v strahu razobesil tudi majhno tablico, ki jo v nevarnosti vsak trenutek lahko skrije, ali pa jo je obesil kar čez nemško „firmo“, češ, poglejte spodaj, saj sem vas čakal. Naši narodnjaki že dolgo gledajo te tičke. Ni dolgo od tega, pa so jim v eni noči vse pomazali. V coni B so zaprte vse slovenske gostilne, slovensko misleči ljudje ne dobe ne podpore, ne moke. Nemec mu pokaže pest ali ga pa vrže iz lastne hiše. Naši pa še čakajo nanje. O, le čakajte! Pričakali boste res nekaj, pa ne Nemcev. To vam garantiramo!

Kotmaraves. Ko sem zadnjič poročal o naši „Zlati knjigi“, pač nisem slutil, da bom z njo vzradostil marsikateriga sedaj že osivelega učenca. Obljubil sem, da bom objavil še imena drugih. Ti so hodili že v čisto nemško šolo, ki je vzela večini to, kar bi ji pravzaprav morala dati, namreč ljubezen do materinega jezika. Ta šola je zredila renegate, nemškutarje, ljudi, ki se sramujejo slovenskega jezika in ki so mislili, da se bo podrl svet, če ne bodo smeli reči „n' Tag“. Marsikateri je že spredel, da tudi brez „n' Taga“ gre in še boljši ko prej, ko smo pred tujo gospodo nosili klobuke v rokah. A jaz sem hotel govoriti le o pridnih učencih. V letu 1870 sem našel Staminjaka, Jožefa Lesjak, Cimpernjaka in Kostivnika, 1871 Dravca v Črezdolu, 1872 Pušnika Šimona in Ano Modrič, 1873 Boštjana, Kosa in Marijo Štangl, 1874 Vaparja, 1875 Jakoba Adamič, 1876 Petra Torkar, 1877, Glažarja, Možarja, Žitmanco in kaplana. To so vsi. Deklet je še precej, a jih ne poznam, ker imajo sedaj druga imena. Želel bi le, da bi vsi ti bili tudi v zgodovini koroških Slovencev napisani z zlatimi črkami. Če si bil kot otrok vreden hvale, delaj tudi sedaj tako, da bodo z veseljem gledali nate otroci tvoji in drugi. S tem se poslavljam od „Zlate knjigi“.

Djekše. Želeli bi si, da bi se naše oblasti malo bolj potegnile za naše dobro ljudstvo in upoštevale njih težnje in prošnje. Malo več pozornosti naj bi posvetile dobro urejeni nemčurski akciji — tihotapstvu. Marsikatero konjsko kopito bi lahko še svobodno obdelovalo naše polje in služilo kmetski koristi, tako pa dela tesnobo nemškim želodcem. Nemci nas pa zakladajo za to z nič vrednim denarjem, časopisi, nemškimi agitatorji, in ljudmi, ki ne znajo drugega govoriti ko: „Imaš konja, volne, kože, moke, kruha?“ Naši ljudje imajo s tem dosti nepotrebnih sitnosti. Ali je res tako težko, odpraviti te neumnosti in poloviti teh par tičkov, ki nam še delajo zgago? Napravite to, potem bo pa vse dobro in mi bomo tudi zadovoljni.

Djekše. Nemčurska disciplina in konjski eksempl. Znanemu Kočmarju

na Djekšah so ukradli nemški tihotapci vola. Ko so pa izvedeli, da so se zmotili — Kočmar je namreč tudi „Nemec“ — so ga prignali nazaj. Pred kratkim pa so imeli smolo. V temni noči se jim je ubil na ledu konj. Še predno je prišel v že pripravljen prostor lačnih želodcev v svetlih nemških nebesih. Zato so pa ukradli drugega konja — zopet iz Kočmarjevega hleva. Niti gledali niso, ali je bil črn ali bel. No, bil je debel in mudilo se jim je tudi.

Rikarja vas. Tukajšno prebivalstvo se obrača na našo stran. Zaveda se zmiraj bolj, da bo imelo pri nas boljšo bodočnost nego pri Nemcih in se javno izreka za nas. Nato vplivajo tudi mnogo begunci iz Avstrije. Oseba, ki se je vrnila in so jo na ukaz pol. oblasti aretirali, je rekla: Napravite z menoj, kar hočete. Nazaj ne grem na noben način. Tudi s konji me ne privlečete nazaj v Celovec. To je najboljša agitacija za nas. Posamezne letake, ki jih tu pa tam najdejo, porabijo ljudje za stranišče.

Guštanj. G. Drago Milošič je poslal guštanjskemu Sokolu znesek 100 K, ki jih je morala plačati g. Berta Maroltova, da je g. Milošič odstopil od tožbe zaradi razžaljenja časti. Zdravo!

Pliberk. Dne 25. jan. so priredila pliberška dekleta v gostilni „Pri lipi“ zabavni Dekliški venček. Spomnile so se tudi koroških invalidov, za katere so nabrale 120 K. Hvala jim!

Jezersko. Vsaka številka „Korošca“ prinaša vesele novice, kako se zbujajo povsod na slov. Koroškem naša mladina, odkar smo se otresli nemškega nasilstva. Tudi pri nas ne zaostajamo. Prvokrat so imeli naši šolarji božičnico, pri kateri so bili obdarovani in so prav ljubo predstavljali malo igro. Prav lepa hvala učiteljstvu za trud. Tudi naša dekleta in fantje so na praznik sv. Treh kraljev igrali na lepem domačem odru v Kazinu kar dve igri, Krekov „Turški križ“ in „Čašico kave“. Vsi so svoje vloge prav povoljno rešili.

Št. Jakob v Rožu. Gledališko društvo v Rožu je v kratkem času svojega obstanka priredilo že več prav dobro uspešnih predstav: Brat Sokol, Napoleonov samovar, Špansko muho, dne 17. in 18. pr. m. pa Ganglovega „Sina“. Marljivi mlajši dilantanti vidno napredujejo od predstave do predstave. Kar so nam nudili 17. in 18. pr. m. bi presenetilo celo razvajene gledalce. Najtežje vloge so bile v rokah že izurjenih igralcev. Tudi scenerija je ugajala vsled primerne spremembe. Mnogobrojno občinstvo iz Št. Jakoba, iz bližnjih in daljnih krajev to in onstrah Drave, je umevalo trud požrtvovalnih igralcev in ga honoriralo z burnim ploskanjem. Želimo, da bi društvo imelo pri vseh bodočih prireditvah jednak uspeh. Zelo umestno bi bilo če bi društvo nastopalo na drugih odrih v Rožu, da postanejo tudi oddaljeni kraji deležni podučnih in zabavnih gledaliških predstav.

Velikovec. Za slovenske dijake v Velikovcu in Kranju so darovali: županstvo Blato 50 K, županstvo Libuče 100 K, županstvo Črna 500, občina Hodiše in učiteljstvo 80 K. Za „Dijaški dom“ v Velikovcu so darovali: č. g. Dr. Rožman nabral 130 K, Kat. del. društvo v Prevaljah 50 K, č. g. župnik Sekol nabral 110 K, učiteljski zbor Prevalje 50 K, Jožef Dolinšek 20 K in 12 K, g. Avg. Habermut 20 K, g. okr. tajnik Robar nabral 300 K, g. J. Milač 20 K, župni urad Obirsko 30 K, č. g. Matko Krevli 15 K, č. g. Iv. Sadolšek 20 K, č. g. V. Poljanec 150 K, g. nadučitelj Jež 40 K, Ivanka Janah nabrala 50 K, g. nadučitelj Horvat 10 K, gg. učitelji: Rakovec 10 K, Kodrič

10 K, Linhart 10 K, Stres 10 K, Mlačnik 10 K, ga. Mar. Ofner 30 K, č. g. Mlinar 8 kg fižola, č. g. Sekol zbral 34 kg leče, 35 kg fižola, 25 kg ajde, 10 kg koruzne moke, 5 kg kaše.

Plemenitim dobrotnikom tisočera hvala! Bog živi naslednike!

Hodiše. (Nadaljevanje.) Izobraževalnemu društvu „Zvezda“ so darovali: Gdč. Marija Erzen 5 K, Antonija Bögel 8 K, Minka Zacherl 10 K, Matilda Koseg 6 K, gg. Iva Kosec 230 K, Pirnat 2 K, Perko 2 K, Breganec 1 K, Feuerschuch 60 v, Medved 80 v, Medved 35 v, gdč. Jernc P. 4 K, g. Žvan Andrej 60 v, g. Marija Pojan 4 K, gg. Rudolf M. 2 K, Mirko Kregelj 2 K, Jarnovič, Vrčon, Klavira, Komar po 1 K, Skrijanc 2 K, M. Neimenovana 10 K, g. Hubad Joško 2 K, gg. N. N., Jože Žibert, Albin Čebular po 5 K. Vsi v Ljubljani.

Nadalje: gg. Grafenauer 4 K, Kralj Drago, Senič, naduč., gdč. Rozman Erna in Bajuk Fini po 10 K, g. Vimpolšek Slavko 5 K, Loppe Vekosl, pismon. 3 K. Vsem darovalcem stokratni. Bog plačaj — odbor.

Dnevne novice.

Velikovec. Povratek Heimwehrovcev. Dne 8. t. m. se je vrnilo okoli 30 ljudi, ki so služili pri Pliberškem Heimwehru. Vsi so izjavili, da v Avstriji ni mogoče več izhajati. Pravili so tudi, kako so z njimi grdo ravnali tam in jih silili k najtežjemu delu.

Mohliče. Iz laškega ujetništva se je vrnil Karol Hribar, Čehmeštrov sin na Beli. Pozdravljamo ga v naši sredini in mu želimo, da mu domača zemlja vrne zdravje. Upamo, da se tudi ostali trije, ki so še v tujini, kmalu vrnejo med nas.

Mohliče. Poročil se je v Kamnu Jožef Jernej, p. d. Urajak z Ano Dixer iz Betinje vasi. Na mnoga leta v sreči in zadovoljstvu!

Ravno na Jezerskem. Upokojeni župnik iz Rude č. g. Janez Volavčnik si je izbral našo župnijo za svoj pokoj. Mnogo je pretrpel od nemških folkserverovcev, ki so mu skoraj vse poropali. Želimo mu še mnogo zdravih let med nami.

Korte. Prva novica, katero Ti poročamo iz naše gorske kotline, je žalostna. Umrli je Valentin Smrtnik iz narodne Smrtnikove hiše, v cvetni mladosti, star 25 let. V vojski si je nakopal bolezen, ki ga je po dolgem bolehanju položila 5. februarja v grob. Pokopal ga je njegov sorodnik g. Senk v spremstvu domačega in Obirskega g. župnika. Vsi Korčani, veliko ljudi iz Sel, Bele in Jezerskega ob pogrebu je dokazalo, kako žal jim je za mladim življenjem.

Politične novice.

Mirovna pogodba z Nemčijo.

Naša vlada je ratificirala (potrdila) mirovno pogodbo z Nemčijo.

Habsburžani tudi na Madžarsko ne smejo.

Antanta izjavlja, da nikakor ne bo dopustila, da bi prišel na ogrski prestol zopet kak Habsburžan. Nihče jih več ne mara, ker so storili preveč grehov.

Novo ministrstvo.

V Beogradu se vrše pogajanja med voditelji strank, da bi se sestavilo zopet novo ministrstvo, v katerem bi bile zastopane vse jugoslovanske politične stranke.

Iredenta na Goriškem.

Listi poročajo, da se tudi Lahom godi istotako, kakor se je nekdanj Avstrijecem. Vzeli so si preveč Jugoslovancev v svojo državo, ki jim sedaj delajo preglavico. Pišejo, da je že več smodnišnic po Goriškem in Istriji sfrčalo v zrak.

Jadransko vprašanje.

V jadranskem vprašanju smo storili en korak naprej. Amerika je odločno povedala, da se na noben način ne strinja s pogoji, kakor so si jih izmislili gospodje v Parizu. Pri tem je tudi prišlo na dan, da so se Italija, Francoska in Angleška, predno je stopila v vojsko Amerika, odrekle znani londonski pogodbi. S tem so Amerikanci izbili Lahom iz rok edino orožje, ki so ga uporabljali proti nam.

Širite povsod „Korošca“!

Iz ženske organizacije.

Velikovec. Zveza ženskih društev za Koroško se zahvaljuje tem potom gg. poštnim uslužbencem v Velikovcu, ki so ji od prireditve dne 1. febr. prepustili v društvene namene 500 K čistega dobička.

Šmarjeta v Rožu. Dne 1. februarja se je tudi pri nas ustanovilo žensko društvo. Po službi božji se nas je zbralo nad trideset žen in deklet pri gdč. učiteljci. Marsikatera Slovenka se že kesa, da ni prišla. Mi pa, kar nas je v novem društvu, bodimo trdne, ne zmenimo se za zasmehovanje prifrknjenih nemčurk. Saj nam je znano, da kadar gospodje jašejo, psi lajajo.

Naše prireditve.

Kam na pustni torek?

Brez pomisleka vsi na prvo

◀ Sokolsko maškerado v Železni Kapli! ▶

Orientalni plesi vas presenetijo, dobra pupca in papca vas bo pozivila i. t. d.

Torej brez pomisleka vsi!

Na svidenje in Zdravo! O d b o r.

Grebinj. V nedeljo dne 15. t. m. priredi „Žensko društvo“ v Grebinju veselico z igro petjem in deklacijami. Na vsoporedu je tudi ples in šaljiva pošta. K obilni udeležbi vladno vabi

O d b o r.

Mohliče. Mohliška dekleta so se okorajžila. Na pustni torek ob dveh popoldne prirede v prostorih šolskega poslopja dve igri s petjem. Prijatelji smeha in zabave vabljeni!

Žel. Kapla. „Podružnica slov. plan. društva za Velikovec in Belo“ priredi na pustno nedeljo 15. t. m. ob štirih pop. planinski ples v prostorih Niederdorferjeve gostilne s sledečim sporedom: godba in ples, šaljiva pošta, korijandoli korzo in drugo. Preskrbljeno bo tudi za čaj, kavo, krape, pecivo i. t. d. Vabljeni so tudi gostje iz drugih krajev. Narodne in planinske noše dobrodošle.

O d b o r.

Žvabek. Še enkrat vabimo vse okoličane, naj le gotovo pridejo k nam na pustno nedeljo k veselici, ki se bo začela ob pol treh. Na vsoporedu je fantovska šaloigra „Za sestvo“, dvospjev „Sarafan“, dekljška šaloigra „Pianšarica“, otroška deklamacija in igra „Pepelka“. Kdor se hoče res dobro zabavati, naj ne zamudi te prilike.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

ZAHVALA.

Našega preljubega sina in brata 25 letnega

Valentina

smo spremili dne 5. febr. k zadnjemu počitku. Povodom te bridke izgube izrekamo tem potom zahvalo za vsó izkazano so čutje. Posebno se zahvalimo č. g. Fr. Senku, ki so iz daljnega Št. Petra pri Grabštanju prihiteli in vodili pogreb, kakor domačim in selskim pevcem za ubrano petje v cerkvi in na grobu, korškim dekletom za darovane vence, kakor tudi vsem, ki so iz daljue Žel. Kaple, Jezerskega, Sel in Obirskega prišli, da izkažejo priljubljenemu rajnemu zadnjo čast in ga sprejmejo k zadnjemu počitku.

Korte, dne 5. febr. 1920.

Žalujoča družina Smrtnik-ova.

Mlinski sita (pajtlji).

Zimnata kakor tudi prvovrstna svilnata mlinska sita (pajtlji) iz Švice za moko vseh vrst se dobe v trgovini

Avgust Čadež, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „Stare Tišlerjeve gostilne“.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verizic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Ženitvena ponudba.

Uradnik, star 45 let, samec, želi spoznati — radi Zenitvene — mlajšo, neodvisno šiviljo. Ponudbe pod „Uradnik“ na upravištvo „Korošca“.

Proda se

popolno kuhinjsko pohištvo in umivalnik z zrcalom (plošča mramorna) **Gostilna Kranjc**, II. nadstropje, Sinča vas.

Dobro ohranjen „gepel“

kupi Upraviteljstvo ekonomije Helldorff, Grebinj.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasića ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 2050 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuscaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

☛ kupi ☛

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.